Οι αρχαιολόγοι εις την υπηρεσίαν της καταρεύσεως των εκκλησιαστικών μνημείων (Πρωτοπρ. Διονύσιος Τάτσης)

Categories : ΑΝΕΠΙΚΑΙΡΑ

Date : 28 Ιουλίου, 2013

ΠΡΟΣΦΑΤΑ διάβασα μία εἴδηση, ποὺ μὲ προκάλεσε. Ἀθωώθηκε Μητροπολίτης στὸ Ἐφετεῖο γιὰ ἐργασίες, ποὺ εἶχε κάνει σὲ μοναστήρι τῆς περιφέρειάς του, χωρὶς τὴν ἄδεια τῆς ἀρχαιολογικῆς ὑπηρεσίας. Πρωτοδίκως εἶχε καταδικαστεῖ σὲ φυλάκιση ὀκτὼ μηνῶν. Ἡ τελικὴ ἀπόφαση ἐκδόθηκε μετὰ ἀπὸ ὀκτὼ χρόνια!

Ἀπὸ τὴν ἱστορία αὐτὴ—ἡ ὁποία δὲν εἶναι μοναδική—ἀναδεικνύεται ὅτι καὶ στὸ χῶρο τῆς Ἐκκλησίας ἡ ἀρχαιολογικὴ ὑπηρεσία δημιουργεῖ προβλήματα, στὸ ὄνομα τῆς προστασίας τῶν μνημείων, ἐνῶ στὴν πραγματικότητα διευκολύνει τὴν κατάρρευσή τους, ἀφοῦ δὲν διαθέτει ἡ ἴδια τὰ ἀπαιτούμενα ποσὰ καὶ ἐμποδίζει τοὺς Μητροπολίτες, τοὺς κληρικοὺς καὶ τοὺς μοναχοὺς νὰ προβαίνουν σὲ διάφορες ἐργασίες.

Ὑπάρχουν πολλὰ σημεῖα ἀσυνεννοησίας μὲ τοὺς ἀρχαιολόγους, οἱ ὁποῖοι ἔχουν τὰ δικά τους κριτήρια καὶ εἶναι προσκολλημένοι στὸ παρελθόν. Πιστεύουν ὅτι μόνο αὐτοὶ προστατεύουν τὰ μνημεῖα. Ἡ πραγματικότητα ὅμως εἶναι διαφορετική. Οἱ προθέσεις τους δὲν εἶναι πάντα ἁγνές.

Βέβαια, ἔχουν τὸ νόμο μὲ τὸ μέρους τους καὶ μποροῦν νὰ ἐλέγχουν τὰ ἔργα, ποὺ κάνει ἡ Ἐκκλησία. Ἐκεῖνο ποὺ τοὺς διακρίνει εἶναι ἡ βραδύτητα στὶς ἐνέργειες. Δὲν βιάζονται, γιὰ νὰ διασωθοῦν τὰ μνημεῖα, ποὺ κινδυνεύουν. Θεωροῦν ὅτι εἶναι καλύτερο νὰ καταρρεύσουν παρὰ νὰ παρέμβουν οἱ κληρικοί. Οἱ ὑποδείξεις τους εἶναι ὑπερβολικὲς καὶ στοιχίζουν δύο καὶ τρεῖς φορὲς περισσότερο. Εἶναι ἀδύνατο νὰ τὶς ἀκολουθήσουν οἱ κληρικοί, οἱ ὁποῖοι συγκεντρώνουν τὰ χρήματα μὲ πολλὴ δυσκολία.

Ἔχει παρατηρηθεῖ ὅτι πολλὲς φορὲς οἱ κληρικοὶ
γνωρίζουν καλύτερα μερικὰ πράγματα ἀπ᾽ ὅ,τι οἱ ἀρχαιολόγοι, κυρίως σὲ θέματα λειτουργικότητας τῶν Ἱ. Ναῶν, οἱ ὁποῖοι δὲν συντηροῦνται ἁπλῶς, γιὰ νὰ τοὺς ἐπισκέπτονται
οἱ περίεργοι τουρίστες, ἀλλὰ γιὰ νὰ τελεῖται ἡ θεία Λειτουργία καὶ νὰ ἐξυπηρετοῦνται
οἱ πνευματικὲς ἀνάγκες τῶν πιστῶν. Αὐτὸ ὅμως δὲν ἐνδιαφέρει τοὺς ἀρχαιολόγους. Γι᾽ αὐτοὺς μέγιστη ἀξία ἔχει ἡ συντήρηση τοῦ παλαιοῦ μνημείου, ἀλλὰ καὶ τῶν κακοτεχνιῶν,
ποὺ ἐνδεχομένως ἔχει.

Ὅσες φορὲς τοὺς μιλᾶνε οἱ κληρικοὶ γιὰ τὴ
λειτουργικότητα τῶν Ἱ. Ναῶν, αὐτοὶ δὲν ἀκοῦν καὶ μιλοῦν ἀπαξιωτικά. Εἶναι φυσιωμένοι καὶ ὡς «εἰδήμονες» δὲν μποροῦν νὰ συνεννοηθοῦν μὲ τοὺς λειτουργοὺς τοῦ Ὑψίστου. Δυστυχῶς, οἱ περισσότεροι ἀρχαιολόγοι εἶναι ἄσχετοι περὶ τὴ θρησκεία, ἂν ὄχι καὶ ἐχθρικοί. Ἄλλοι πάλι εἶναι ἰδιοτελεῖς καὶ θέλουν τὰ ἱερὰ χρήματα τῆς Ἐκκλησίας νὰ πηγαίνουν στὰ δικά τους συνεργεῖα...

Ὁ ρυθμὸς μὲ τὸν ὁποῖο κινοῦνται οἱ ἀρχαιολογικὲς
ὑπηρεσίες καὶ ἡ πτωχεία, ποὺ συνήθως τὶς διακρίνει, συμβάλλουν στὴ γρηγορότερη καταστροφὴ
τῶν ἐκκλησιαστικῶν μνημείων. Καὶ αὐτὸ εἶναι ἕνα πρόβλημα, ποὺ δὲν πρέπει νὰ ἀγνοεῖ
ἡ Διοίκηση τῆς Ἐκκλησίας. Οἱ δὲ κληρικοὶ ποὺ ὁδηγοῦνται στὴ δικαιοσύνη γιὰ «παραβάσεις» τοῦ νόμου περὶ προστασίας τῶν μνημείων δὲν πρέπει νὰ ἀνησυχοῦν. Τέτοιες
διώξεις εἶναι πρὸς ἔπαινόν τους. Ὁ Θεὸς θὰ ἀναγνωρίσει τὸ ἔργο τους καὶ θὰ τοὺς ἀμείψει ἀνάλογα. Ἀλλὰ καὶ ὁ πιστὸς λαὸς δὲν θὰ τοὺς ἀφήσει μόνους. Θὰ ἐκδηλώσει μὲ πολλοὺς τρόπους τὴν ἀγάπη του στὸ πρόσωπό τους, προσφέροντας συγχρόνως καὶ τὰ
ἀπαιτούμενα ποσὰ γιὰ νὰ ὁλοκληρώσουν τὸ θεοφιλὲς ἔργο τους.

(Πηγή: "Ορθόδοξος Τύπος", 5/07/2013)